

Р І Ш Е Н Н Я

разової спеціалізованої вченої ради PhD 11711
про присудження ступеня доктора філософії

Разова спеціалізована вчена рада Національного технічного університету «Дніпровська політехніка» МОН України, яка була затверджена рішенням Вченої ради університету від 26 грудня 2025 року протокол № 4, прийняла рішення про присудження ступеня доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» КУЧЕРЕНКУ В'ячеславу Олексійовичу на підставі прилюдного захисту дисертації на тему: «Розвиток міжнародного співробітництва України в галузі охорони здоров'я та підвищення рівня його безпеки як передумови сталого розвитку» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування» 19 лютого 2026 р.

Разова спеціалізована Вчена рада затверджена рішенням Вченої ради НТУ «Дніпровська політехніка» від 26 грудня 2025 року протокол № 4 у такому складі:

Голова ради

ЛИПОВСЬКА Наталія Анатоліївна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

Рецензенти:

МАКУРІН Андрій Андрійович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародних відносин і аудиту НТУ «Дніпровська політехніка»;

САХАРОВА Катерина Олександрівна, доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри доцента кафедри філософії і педагогіки НТУ «Дніпровська політехніка».

Опоненти:

РАЧИНСЬКИЙ Анатолій Петрович, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений працівник освіти України, професор кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка;

КАРАМИШЕВ Дмитро Васильович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри медицини катастроф та військової медицини Полтавського державного медичного університету.

Науковий керівник – Хожило Ірина Іванівна, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування НТУ «Дніпровська політехніка».

Дисертацію виконано у Національному технічному університеті «Дніпровська політехніка» Міністерства освіти і науки України, м. Дніпро.

КУЧЕРЕНКО В'ячеслав Олексійович, 1975 року народження, громадянин України, освіта вища. Закінчив у 2011 році Дніпропетровський державний аграрний університет, спеціальність – механізація сільського господарства, кваліфікація – інженер-механік. Державний службовець, категорія Б, V ранг, працював на різних посадах в органах місцевого самоврядування та органах державної влади. У 2022 році вступив в аспірантуру на кафедру публічного управління та адміністрування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка». На момент захисту дисертації у повному обсязі виконала акредитовану освітньо-наукову програму за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Здобувач має 10 наукових публікацій за темою дисертації:

1. Кучеренко В.О. (2024). Розвиток міжнародного партнерства в контексті програм громадського здоров'я: досягнення України. Наукові перспективи. № 12 (54) 2024. С. 188-196. <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/view/18244/18295>
2. Kucherenko V. (2024). International cooperation of Ukraine in the context of healthcare sector development: analysis of management challenges. Публічне управління та місцеве самоврядування, Вип. 4, 2024. С.29-35. <https://journals.politehnica.dp.ua/index.php/public/article/view/696/624>
3. Кучеренко В.О. (2025). Вплив євроінтеграційних процесів на стандарти безпеки охорони здоров'я в Україні. Суспільство та національні інтереси. № 3 (11). 2025. С. 838-853. <http://perspectives.pp.ua/index.php/sni/article/view/21084/21060>
4. Кучеренко, В. О. (2025). Інституційне партнерство України з міжнародними організаціями у сфері охорони здоров'я в контексті досягнення Цілей Сталого Розвитку-2030. Теорія та практика державного управління, 1(80), 179-193. <https://doi.org/10.26565/1727-6667-2025-1-11>
5. Кучеренко, В. О. (2025). Міжнародний та вітчизняний досвід державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я. Проблеми сучасних трансформацій. Серія: право, публічне управління та адміністрування, (15). <https://doi.org/10.54929/2786-5746-2025-15-02-05>
6. Кучеренко В.О. Міжнародні стандарти якості медичних послуг: досвід впровадження в Україні. Moderní aspekty vědy: LII. Díl mezinárodní kolektivní monografie / Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o.. Česká republika: Mezinárodní Ekonomický Institut s.r.o., 2025. str. 408 (Р. 31-41).
7. Кучеренко В.О. Нове партнерство EU4HEALTH як запорука розвитку стійкої системи охорони здоров'я в Україні: матеріали XII Міжнародної науково-технічної конференції студентів, аспірантів та молодих вчених «Молодь: наука та інновації» 2024, Дніпро, 13-15 листопада 2024 року (у 3-х томах) / Національний технічний університет «Дніпровська політехніка» – Дніпро : НТУ «ДП», 2024. Том 3. 368 с. (авт. 27-28). <https://rmv.nmu.org.ua/ua/arkhiv-zbirok-konferentsiy/molod-nauka-ta-innovatsii-2024/molod-2024-vol2.pdf>
8. Кучеренко В.О. Ініціативи міської влади Дніпра щодо безпеки медичних послуг для жителів громади. Міжнародний форум «Безпечна, комфортна, спроможна, територіальна громада» - 2024: матеріали міжнар. конф., 16-18 жовтня 2024 р., м. Дніпро. – Д.: НТУ «Дніпровська політехніка», 2024. – 362 с. (Авт. 230-231). <https://science.nmu.org.ua/ua/conferences/Forum/Zbirnyk2024.pdf>
9. Кучеренко В.О. Безпека медичних установ як напрям глобальної політики у сфері охорони здоров'я. Розвиток наук в умовах нової реальності: проблеми та перспективи: збірник наукових праць з матеріалами III Міжнародної наукової конференції, м. Ужгород, 4 жовтня, 2024р. / Міжнародний центр наукових досліджень. - Вінниця: ТОВ «УКРЛОГОС Груп, 2024. – 274 с. (авт. С. 70-73). <https://archives.mcnd.org.ua/index.php/conference-proceeding/issue/view/04.10.2024/17>
10. Кучеренко В.О. Стандарти безпеки у сфері охорони здоров'я: аналіз міжнародних підходів. Пріоритетні шляхи розвитку науки і освіти: матеріали XIV Міжнародної науково-практичної конференції м. Львів, 29-30 січня 2025 року. – Львів : Львівський науковий форум, 2025. – 78 с. (Авт. С. 10-11). <http://www.lviv-forum.inf.ua/save/2025/29-30.01/%D0%97%D0%B1%D1%96%D1%80%D0%BD%D0%B8%D0%BA.pdf>

Наукова новизна отриманих результатів дисертаційного дослідження полягає у науковому обґрунтуванні теоретико-методологічних засад і розроблення практичних рекомендацій щодо вдосконалення механізмів публічного управління міжнародним співробітництвом у сфері охорони здоров'я України з метою підвищення стійкості, безпеки та сталого розвитку національної системи охорони здоров'я в умовах воєнного

стану та глобальних викликів.

Основні положення дисертації, що становлять її наукову новизну, полягають у такому:

Уперше комплексно обґрунтовано та концептуалізовано теоретико-прикладний аспект дослідження міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я України як самостійний, інституційно-унормований напрям публічного управління та адміністрування здравооохоронної сфери, що функціонує в умовах багаторівневого врядування, глобалізаційних процесів та воєнного стану, в рамках якого здійснюється інтегрована діяльність суб'єктів управління, функціонально гарантуючих інституційний, безпековий і сталорозвитковий виміри системи охорони здоров'я України з метою досягнення Цілей Сталого Розвитку-2030 (*авторське трактування поняття*);

Удосконалено:

- теоретико-методологічний підхід до оцінювання безпеки системи охорони здоров'я, який доповнено авторськими критеріями в контексті міжнародної взаємодії, інституційної спроможності та стійкості до надзвичайних і воєнних загроз шляхом упровадження Інтегрального індексу розвитку міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я (ІМС-Health) та спеціальної шкали його інтерпретації. Запроваджений індекс є інструментом управлінського моніторингу та стратегічного планування за напрямком міжнародного співробітництва та співпраці у медичній сфері на всіх рівнях управління;

- інструментарій публічного управління міжнародним співробітництвом у сфері охорони здоров'я, шляхом систематизації управлінських, нормативно-організаційних та партнерських механізмів з урахуванням кращих міжнародних практик та адаптації їх до умов української системи публічного адміністрування;

Набули подальшого розвитку:

- підходи до аналізу інституційного забезпечення міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я України, з акцентом на взаємодію державних органів, міжнародних організацій і недержавних акторів у реалізації програм, ініціатив та проєктів у сфері охорони здоров'я;

- практичні положення щодо формування національної стратегії міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я, спрямованої на підвищення стійкості та безпеки системи охорони здоров'я в умовах глобальних викликів, євроінтеграційних процесів та післявоєнного відновлення.

У дискусії взяли участь присутні на захисті голова та члени разової спеціалізованої вченої ради:

Голова ради:

1.Липовська Н.А., доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри державного управління і місцевого самоврядування Національного технічного університету «Дніпровська політехніка». *Відгук позитивний*. Без зауважень.

Запитання 1. У який спосіб результати Вашого дослідження можуть бути використані на практичному рівні органами місцевого самоврядування?

Кучеренко В.О. відповідь 1. Розроблені рекомендації можуть застосовуватись для стратегічного планування у сфері охорони здоров'я на рівні територіальних громад, з метою оптимізації роботи закладів первинної медико-санітарної допомоги та спеціалізованої медичної допомоги, зокрема при формуванні місцевих програм післявоєнного відновлення медичної інфраструктури в регіонах України. Так, вже сьогодні на локальному рівні управління використовуються різні форми міжнародного співробітництва. У якості прикладу, можна сказати про спільну міжнародну медичну діяльність, яку проводить обласна лікарня імені Мечникова, чи Дніпропетровський обласний Центр родинного здоров'я або Львівський онкологічний диспансер.

2. Рецензент Макурін Андрій Андрійович, доктор економічних наук, професор, професор кафедри міжнародних відносин і аудиту НТУ «Дніпровська політехніка». *Відгук позитивний.* Зауваження:

1. У роботі доцільно чіткіше розмежувати поняття «міжнародне співробітництво» та «міжнародна технічна допомога».
2. Методика розрахунку інтегрального індексу ІМС-Health потребує більш детального обґрунтування вибору вагових коефіцієнтів.
3. У розділі 2 недостатньо відображено регіональні диспропорції міжнародної співпраці.
4. У висновках бажано чіткіше співвіднести отримані результати з поставленими завданнями.

Запитання 1. Як Ви визначасте міжнародне співробітництво у сфері охорони здоров'я з позицій публічного управління?

Запитання 2. Які суб'єкти публічного управління, на Ваш погляд, відіграють ключову роль у розвитку міжнародного співробітництва України у сфері охорони здоров'я?

Кучеренко В.О.: відповідь 1. Міжнародне співробітництво у сфері охорони здоров'я, як зазначено у тексті дисертаційного дослідження, ми визначаємо як самостійний, інституційно-унормований напрям публічного управління та адміністрування сфери охорони здоров'я, що функціонує в умовах багаторівневого врядування, глобалізаційних процесів та воєнного стану, в рамках якого здійснюється інтегрована діяльність суб'єктів управління, функціонально забезпечуючих інституційний, безпековий і сталорозвитковий виміри системи охорони здоров'я України з метою досягнення Цілей Сталого Розвитку-2030.

Кучеренко В.О.: відповідь 2. Суб'єктами міжнародного співробітництва у медичній сфері ми вважаємо всі зацікавлені інституції як від всіх гілок влади (виконавча, судова, законодавча), а також в умовах війни активно виступають в заходах щодо міжнародної співпраці й представники громадського сектора та бізнес-середовища. Хочу зазначити, що ключовими суб'єктами є уряд України, Міністерство охорони здоров'я, Міністерство закордонних справ та Національна служба здоров'я України. Важливу роль також відіграють органи місцевого самоврядування як власники спроможної територіальної медичної мережі. Координація між цими суб'єктами є критичною важливою ланкою управлінського процесу, яка забезпечує, насамперед, досягнення цілей управління.

3. Рецензент Сахарова Катерина Олександрівна, доктор філософії з публічного управління та адміністрування, доцент кафедри філософії і педагогіки Національного технічного університету «Дніпровська політехніка». *Відгук позитивний.*

Зауваження:

1. Окремі теоретичні положення розділу 1 частково дублюють відомі наукові підходи, представлені у працях вітчизняних та зарубіжних дослідників.
2. У роботі доцільно було б більш чітко окреслити управлінські функції та повноваження основних суб'єктів міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я.
3. Методичні підходи до оцінювання рівня міжнародного співробітництва могли б бути доповнені ширшим використанням якісних індикаторів.
4. Практичні рекомендації могли б бути більш конкретизовані для регіонального рівня.

Запитання 1. Ви зазначили у своєму виступі про управлінський вимір безпеки у сфері міжнародного співробітництва в охороні здоров'я. Поясніть свою думку більш детально.

Запитання 2. Які основні управлінські проблеми розвитку міжнародного співробітництва Ви виявили?

Кучеренко В.О.: відповідь 1. Управлінський вимір безпеки сьогодні є надзвичайно важливим маркером у будь-якій сфері життєдіяльності суспільства. Але з позицій публічного управління та адміністрування потрібно акцентувати, і в роботі ми це

оказуємо, що мова йде не тільки про період воєнного стану. Про це яскраво свідчить досвід країн ЄС, які мають в умовах мирного життя набагато вищі стандарти безпеки, ніж ті, які у нас були прийняті у довоєнний період. Ми погоджуємось, що сьогоденні реалії вимагають надзвичайної спроможності держави захищати національні інтереси в умовах збройного конфлікту. Це включає інституційну стійкість, захист критичної медичної інфраструктури та кадрову безпеку. Для системи публічного управління важливо забезпечити баланс між відкритістю та національною безпекою. І тут саме охорона здоров'я, як критично важлива сфера, що забезпечує потреби фронту і тилу, повинна демонструвати та упроваджувати стандарти безпекового менеджменту на всіх рівнях організації як управління, так і безпеки медичної допомоги (безпека крові та її препаратів, безпека в трансплантології тощо).

Кучеренко В.О.: відповідь 2. Детальний аналіз сучасного стану розвитку міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я ми представили у другому розділі роботи. За даними Міністерства економічного розвитку і торгівлі України, у секторі охорони здоров'я реалізується 29 проєктів на суму 137 мільйонів доларів США. Ми встановили, що серед основних проблем, які мають не галузевий, а публічноуправлінський зміст ми визначили такі: фрагментарність нормативно-правового регулювання; недостатню міжвідомчу координацію; дефіцит стратегічного планування у сфері міжнародної медичної політики. Всі визначені чинники знижують ефективність використання медичною сферою України тієї міжнародної допомоги, яку надають наші стейкхолдери.

4. Опонент Рачинський Анатолій Петрович, доктор наук з державного управління, професор, Заслужений працівник освіти України, професор кафедри регіональної політики Навчально-наукового інституту публічного управління та державної служби Київського національного університету імені Тараса Шевченка. *Відгук позитивний.*

Зауваження:

1. Автору варто було б ширше використати досвід країн Центрально-Східної Європи.
2. У роботі наведено приклади зарубіжних моделей співпраці у медичній сфері, але не завжди показано їх практичну адаптацію до українських реалій.
3. На наш погляд, у розділі 3.2 бракує узагальнюючої таблиці міжнародних практик у сфері співробітництва в охороні здоров'я.
4. Доцільно зауважити, що у роботі не до кінця розкрито потенціал громадянського суспільства та приватного сектору у розвитку міжнародного співробітництва в галузі охорони здоров'я. Як показує багаторічний досвід, зарубіжними партнерами української держави дуже часто виступають представники громадського та приватного сектору, професійні асоціації тощо.

Запитання 1. Яким чином міжнародне співробітництво впливає на сталий розвиток системи охорони здоров'я України?

Запитання 2. У чому полягає наукова новизна Вашої авторського підходу до концептуалізації теоретико-прикладного аспекту дослідження міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я?

Кучеренко В.О.: відповідь 1. Ми переконані, що міжнародне співробітництво сприяє трансферу кращих управлінських практик, фінансових ресурсів та інновацій. Воно посилює інституційну спроможність національної системи охорони здоров'я. У контексті сталого розвитку це забезпечує довгострокову стійкість публічної політики, відкриває можливості для адаптації системи управління не тільки в період війни, але і в період повоєнної відбудови.

Кучеренко В.О.: відповідь 2. Наукова новизна авторського підходу щодо концептуалізації теоретико-прикладного аспекту дослідження міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я полягає у виокремленні та систематизації управлінських функцій у щодо забезпечення міжнародного співробітництва: стратегічної, координаційної, регуляторної та безпекової. Такий підхід орієнтований на скоординовану взаємодію суб'єктів публічної влади різних рівнів та буде сприяти

зменшенню інституційно-галузевих розривів у публічно управлінській діяльності у даному напрямку. Такий підхід забезпечує цілісність розроблення та виконання управлінських рішень у сфері охорони здоров'я в умовах криз, повоєнного відновлення та сталого розвитку

5. Опонент Карамішев Дмитро Васильович, доктор наук з державного управління, професор, професор кафедри медицини катастроф та військової медицини Полтавського державного медичного університету. *Відгук позитивний.*

Зауваження:

1. У підрозділі 2.1, присвяченому інституційному забезпеченню міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я, автор детально аналізує повноваження центральних органів виконавчої влади, зокрема МОЗ України, проте роль інших ключових суб'єктів публічного управління (Кабінету Міністрів України, МЗС, Мінекономіки) у формуванні та координації міжнародної галузевої політики розкрито фрагментарно. Доцільним було б чіткіше окреслити міжвідомчий механізм координації міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я.

2. У підрозділі 3.3, де запропоновано інтегральний індекс розвитку міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я (ІМС-Health), методично коректно обґрунтовано етапи нормалізації та агрегування показників. Водночас дискусійним залишається використання рівних вагових коефіцієнтів для всіх блоків індексу. Автору варто було б або додатково аргументувати такий підхід з позицій публічного управління, або продемонструвати альтернативний сценарій з диференційованими вагами.

3. Аналіз участі України в діяльності міжнародних організацій у сфері охорони здоров'я (підрозділ 2.2) ґрунтується переважно на описі співпраці з ВООЗ та інституціями Європейського Союзу. Разом із тим поза увагою залишилися можливості співробітництва в межах регіональних ініціатив (наприклад, ВООЗ Європейського регіону, транснаціональні платформи у сфері health security), що могло б посилити аналітичну складову дослідження.

4. У практичних рекомендаціях щодо формування національної стратегії міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я доцільно було б чіткіше розмежувати стратегічні та операційні інструменти її реалізації. Зокрема, потребує подальшої конкретизації механізм імплементації запропонованих підходів на субнаціональному рівні (області, територіальні громади) з урахуванням виявленої автором асиметрії інституційної вертикалі управління.

Запитання 1: Який новий теоретико-методологічний підхід до управління міжнародним співробітництвом у сфері охорони здоров'я запропоновано у Вашій дисертації?

Запитання 2: Скажіть, чи застосовували Ви на практиці запропонований Вами інструментарій управління міжнародним співробітництвом у сфері охорони? Як саме органи управління можуть використовувати на практиці цей інтегральний індекс розвитку міжнародної співпраці і наскільки релевантні результати оцінки та моніторингу Ви отримали?

Кучеренко В.О.: відповідь 1. У дисертації обґрунтовано теоретико-методологічний підхід до оцінювання безпеки системи охорони здоров'я, який доповнено авторськими критеріями в контексті міжнародної взаємодії, інституційної спроможності та стійкості до надзвичайних і воєнних загроз шляхом упровадження Інтегрального індексу розвитку міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я (ІМС-Health) та

спеціальної шкали його інтерпретації. Запроваджений індекс є інструментом управлінського моніторингу та стратегічного планування за напрямком міжнародного співробітництва та співпраці у медичній сфері на всіх рівнях управління.

Кучеренко В.О.: відповідь 2. Інтегральний індекс розвитку міжнародного співробітництва у сфері охорони здоров'я (ІМС-Health) є інструментом управлінського моніторингу та стратегічного планування, який має високий ступінь прикладної інтеграції. Ми провели перевірку релевантності застосування цього індексу на прикладі Дніпропетровської регіональної програми розвитку сфери охорони здоров'я на 2020-2024 роки і отримали результат 0,55 балів. Це означає середній ступінь розвитку міжнародного галузевого співробітництва та водночас вказує на високий потенціал регіону у цьому напрямку. Найнижчу оцінку у цьому інтегральному індексу отримав блок фінансової спроможності, який показав, що програмний продукт орієнтований виключно на бюджетне фінансування. А відтак, це є вказником для прийняття відповідних управлінських рішень щодо залучення міжнародних інвестицій у розвиток медичної галузі Дніпропетровщини.

РЕЗУЛЬТАТИ відкритого голосування: «ЗА» - 5 членів ради, «ПРОТИ» - 0 членів ради.

На підставі результатів відкритого голосування разова спеціалізована вчена рада присуджує КУЧЕРЕНКУ В'ячеславу Олексійовичу науковий ступінь доктора філософії з галузі знань 28 «Публічне управління та адміністрування» за спеціальністю 281 «Публічне управління та адміністрування».

Голова
разової спеціалізованої
вченої ради PhD Ф1711
д.держ.упр., проф.

Наталія ЛИПОВСЬКА
Наталія ЛИПОВСЬКА